

kunne erklære sig enig i den Maade, hvorpaa den ærede Minister maatte mene, at man kan komme til at ordne denne Sag, eller med det Omfang, som den ærede Minister vil give denne Sag. Altsaa vil det afhænge af, hvorvidt den ærede Ministers Overveelser føre til et Resultat, der stemmer med Rigsdagens Betragtning, om man kan acceptere Forslaget, men, som sagt, foreløbig synes Udgangspunktet at være det samme, og vi gjøre denne Indstilling med godt Haab om, at den skal faae et nyttigt Resultat for Ribe By.

Angaaende Udvalgets Mindretals Indstilling, for hvilken det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) førte Ordet, skal jeg som et Medlem af det Flertal, der er imod Indstillingen, tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger. Vi have havt et lumst Die til de mange Lotterier, der ere groede op i de senere Aar blandt os, og vi have gjentagne Gange forhandlet derom i Finantsubdvalget, hvilket vil fremgaa af Finantsubdvalgsbetænkningerne for de senere Aar angaaende disse noget betænkkelige Institutioner. Saa vidt ere vi naaede til Forstaaelse med den ærede Justitsminister, at han nu ikke giver nogen Koncession eller forlænger en bestaaende Koncession udover den 1ste April 1887. Der er altsaa kun 7 Aar tilbage, inden vi tør antage, at dette Væsen vil høre op eller faae en Omformning gennem Lov. Der er flere, tør jeg sige, som have forundret sig over, at det her omhandlede Lotteri fik Koncession efter den Forhandling, der er bleven ført med den ærede Minister ifjor. Det skal indrømmes, at den ærede Justitsminister ikke maa have opfattet disse Forhandlinger saaledes, at der deraf fremgik nogen Forventning fra vor Side om, at der ikke skulde gives nogen ny Koncession; men at der var flere af os, der stode i den Formening, at det ikke vilde ske, at man vilde gaa i Retning af en Afvikling, ikke en Udvidelse af Forholdet, det er sikkert. Seg var et af de Medlemmer, der i saa Henseende blev skuffet ved at se, at Antallet blev forøget, men efterat dette er sket, og efterat vi indbyrdes ere komne til en Forstaaelse om, at denne Sag om nogle Aar skal omordnes ved Lov eller finde sin Afslutning ad administrativt Veie, forekommer det mig at være stridende imod helle den Betragtning, som jeg tror deles af det høie Thing, ligesom den ogsaa deles af den ærede sidste Valer, om man nu yderligere vilde styrke et Lotteri og tilmed et af de nyeste af disse Lotterier ved et Privilegium af en saa sælsom Art, som her forlanges. Naar der nu kunde reises Krav paa, at et saadant Privilegium skulde gives, da vilde Kravene om 6 Aar, naar Privilegiet og Lotterierne med skulde ophøre, blive langt stærkere i Retning af, at de skulde vedblive, og altsaa staa som en Hindring for en Omordning af dette Lotterivæsen. Dernæst kan det heller ikke negtes, at ogsaa de andre Lotterier have Belgjørenhed til Formaal i deres

Program. Seg kjender ikke disse Lotteriers Regnskaber og veed ikke, i hvilken Grad Resultatet i Penge svarer til Utringerne i Programmet om Belgjørenhed, eller hvor meget af Overfluddet der anvendes til Bestyrelsesudgifter, men jeg siger, at de i deres Program ligesaa meget have dette Belgjørenhedsmoment. Seg kan saaledes ikke indse, at der er nogen principiel Grund til at tage et Selskab ud og skjænke det et saadant Privilegium, naar man ikke tager de andre, eller at man kan undgaa de andre, naar man tager dette ud. Det er en Grund mere til ikke at gjøre denne Indstilling. Dernæst skal jeg gjøre opmærksom paa, at der vel er sagt, at man vilde tage dette Belgjørenhedsmoment med, at yde Bidrag til de Invalidere, der ikke have faaet Understøttelse af den bestaaende Invalidbemyndelse, men der staaer Intet som helst om, i hvilken Udstrækning — i ethvert Fald har jeg ikke set Noget derom — man vil anvende Penge paa dette Formaal, hvor stor en Del af den Begunstigelse, man her søger, man vil anvende i dette Viemed; det staaer der ikke Noget om. Ganste vist har man forandret Udtrykket i sin Virksomhedsplan, men hvilket Udbytte i Penge der derefter skulde flyde ud til de paagjældende Invalidere, der ikke ere under lovmæssig Invalidforsørgelse, staaer der ikke Noget om, i alle Tilfælde ikke det, jeg ser; der er ingen Garanti. Jeg kommer for det Fjerde til det Spørgsmaal: Er dette ærede Selskab istand til at paatage sig den Opgave paa en for Staten betryggende Maade? Har det et saadant Kjendskab til de Paagjældende, at det er istand til at anvende de forholdsvis saa Midler, det faar tilovers, paa en saadan Maade, at vi kunne antage, at de blive nogenlunde heldig anvendte? Endelig forekommer det mig ogsaa, at det er en overordentlig betænkelig Veie, man her foreslaar os at gaa ind paa, at vi skulde tage Noget af de lovbestemte Statsindtægter og lægge hen til en privat Forening, for at den i en Bivirksomhed ved Siden af sin øvrige private Virksomhed kunde fyldestgjøre et Formaal, som Staten anerkjender skal fyldestgøres. Det forekommer mig, at det er en meget urigtig Veie at staa ind paa, og skulde man etablere et saadant Princip, veed jeg overhovedet ikke, hvor man kan ende, naar man saaledes paa et Punkt vil udtage et Stykke af en Indtægtslov og skjænke Indtægten til en privat Forening. Anerkjender man det her Foreslaaede som et Statsformaal, som Noget, man bør gjøre Noget for her, hvorfor behøve vi da en privat Lotteriforening til at gjøre det? Hvorfor gjøre vi det da ikke selv ved Statens egne Hænder? Der er af og til ogsaa i den senere Tid reist Indsigelse imod den Maade, Staten behandler Invaliderne paa; jeg har ogsaa hørt saadanne fra Mænd, som for nogle Aar siden selv uden Indsigelse have deltaget i Loven om Invalidforsørgelsen. Jeg tror, det i saa Hense-